

Barış İçin Akademisyenler:

Güncel Durum

Türkiye İnsan Hakları Vakfı

19 Kasım 2021

Bu Suça Ortak Olmayacağız! başlıklı bildirinin imzacısı olan akademisyenlerin Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile ihraç edilmeye başlanmasının üstünden dört yıldan fazla zaman geçti. Akademisyenlerin maruz bırakıldığı ihlalleri TİHV Akademi 2017'den yana raporlamaya devam ediyor.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) çatısı altında kurulan TİHV Akademi¹, 2017 yılından bu yana Türkiye'de üniversitelerin dönüşümü, üniversitelerde yaşanan ihlaller, ihraç edilen akademisyenlerin maruz kaldığı ihlaller ve etkileri konusunda yürüttüğü araştırma, raporlama ve savunuculuk faaliyetlerine ek olarak ihraç edilen Barış Akademisyenlerinin durumunu da periyodik olarak raporlamaktadır. Bu raporlar izleme çalışmalarının yanı sıra doğrudan ihlale maruz kalan akademisyenlerle görüşmeler ve küçük çaplı araştırmalardan elde edilen veriler yoluyla oluşturulmaktadır.

Bu raporda, Olağanüstü Hal Komisyonunun Barış Akademisyenlerinin başvurularına ret kararı vermesinin etkileri ve İhraç edilmiş Barış Akademisyenlerinin güncel durumuna ilişkin çevrimiçi gerçekleştirilen anket çalışmasının bulgularına yer verilmiştir.

¹ TİHV Akademisinin faaliyetleri ve yayınlarına <https://tihvakademi.org/> adresinden erişilebilir.

OHAL KOMİSYONU RET KARARLARI

Olağanüstü Hal Komisyonu (OHAL Komisyonu), olağanüstü hal kapsamında doğrudan kanun hükmünde kararname hükümleri ile tesis edilen kamu görevinden çıkarma, emekli personelin rütbelerinin alınması, yurtdışındaki öğrencilerin ilişkisinin kesilmesi ve kapatılan kurum ve kuruluşlara ilişkin başvuruları değerlendirip karara bağlamak göreviyle kuruldu².

Komisyon, karar verme sürecinin başladığı 22 Aralık 2017 tarihinden 28 Ekim 2021 tarihine kadar (15.050 kabul, 103.365 ret olmak üzere) toplam 118.415 başvuruyu sonuçlandırmıştır³. Komisyonun verdiği olumsuz kararların sayısal yüksekliğine ek olarak, 75'i raportör (hâkim, uzman, müfettiş) 240 personelle yüz binden fazla başvuruyu incelemesi ve bireyselleştirilmiş karar vermesinin imkansızlığı göz önündedir.

OHAL Komisyonunun yapısı ve işleyiş biçimindeki sorunlar ve bunun yarattığı hak ihlalleri, ulusal ve uluslararası insan hakları örgütleri tarafından raporlanmıştır. Komisyonun bağımsızlığı, prosedürel güvenilirliği, dosyaların esastan incelenmesine ilişkin şüpheler, kişilere savunma hakkı verilmemesi ve komisyon işleyişinin şeffaflıktan uzak olması gibi ağır kusurlar⁴, kararların güvenilirliğini doğrudan etkileyecek düzeydedir. Af Örgütü tarafından hazırlanan raporda bu durum şöyle değerlendirilmiştir: “Türkiye'nin, hakları ihlal edilenlerin bu ihlaller için bir çare bulabileceği etkili bir yol sağlamaması, aynı zamanda Medeni Haklar ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin 2(3) maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 13. maddesi kapsamındaki çözüm hakkını sağlama yükümlülüğünün de ihlalidir”⁵.

AYM,26/7/2019 tarihli *Zübeyde Füsün Üstel ve Diğerleri Başvurusu* kararında, başvuru sahiplerinin imzaladığı *Bu Suça Ortak Olmayacağız!* başlıklı bildirinin ifade özgürlüğü kapsamında olduğuna ve suç teşkil etmediğine hükmetmiştir. Kararı takiben, aynı suç isnadıyla yargılanan akademisyenlere beraat kararı verilmeye ve pasaportlarının üstündeki tahdit, aksak ve yavaş da olsa kaldırılmaya başlanmıştır. Adil ve işleyen bir hukuk sisteminde, söz konusu akademisyenlerin görevlerine derhal iadesi ve kayıplarının tazmin edilmesi gerekirken Barış Akademisyenleri beraat etmelerine rağmen Komisyon 27 ay boyunca karar vermemiştir. Sürekli kılınan fiili cezalandırma ve hukuksuzluğun son aşaması ise Barış

² <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.7075.pdf> <https://ohalkomisyonu.tccb.gov.tr/> (Son erişim tarihi: 15 Kasım 2021)

³ <https://ohalkomisyonu.tccb.gov.tr/> <https://ohalkomisyonu.tccb.gov.tr/> (Son erişim tarihi: 15 Kasım 2021)

⁴ Amnesty International (2018).

https://www.amnesty.org.tr/public/uploads/files/Purged%20Beyond%20Return_Report_EN.pdf (Son erişim tarihi: 15 Kasım 2021)

⁵ a.g.e. sf. 25

Akademisyenlerinin başvurularının OHAL Komisyonunca ret edilmesi oldu. Şu ana kadar başvurusu ret ile sonuçlanan 90'dan fazla Barış Akademisyenini, yeni bir hukuki mücadele beklemektedir. Aslında bu durum yaklaşık 5 yıldır hem Türkiye hukuk mekanizmalarında hem de AB adalet mekanizmalarında haklarını geri almaya çalışan ama hiçbir sonuç alamayan ihraç edilmiş Barış Akademisyenlerinin belirsiz bir süre daha “nafile” çabalarını sürdürmesi demektir. Bizzat bu belirsizliğe mahkum olma hali ciddi bir hak ihlali olarak okunmalıdır.

Ayrıca, OHAL Komisyonu idari bir mekanizmadır ve suç işlemektedir;⁶ çünkü AYM kararları her türlü yargı mekanizması için bağlayıcıdır. OHAL komisyonunun ihraç edilmiş ama hukuken suçsuz bulunmuş Barış İçin Akademisyenlerin göreve dönmesini reddetmesi, tüm bu davaların hukuki değil, siyasi olduğunu, Barış için akademisyenleri mutlak olarak cezalandırılacak bir grup olarak damgalayan bir iktidar tutumunun tüm süreci belirlediğini açıkça göstermektedir.

İHRAÇ EDİLMİŞ BARIŞ İÇİN AKADEMİSYENLERE YÖNELİK İHLALLER ARAŞTIRMASI

Çevrimiçi anket, 106 (%25) ihraç edilmiş akademisyen tarafından yanıtlanmıştır. Temsiliyet ve genelleme için bu oran yeterli düzeyde olmamasına rağmen, anketi yanıtlayan akademisyenlerin profili, aynı konuda yine TİHV tarafından 2019 yılında tamamlanan araştırmanın örnekleme cinsiyet, yaş ve akademik unvan dağılımları açısından anlamlı olarak benzerdir.

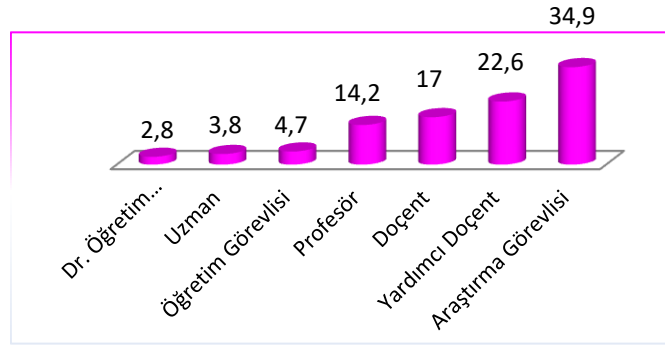
Akademisyenlerin Sosyo-demografik Özellikleri

Anketi yanıtlayan akademisyenlerin %51'i erkektir. Yaş ortalaması 46,3±10,5 (31-86) olan grubun %63,7'si 49 yaş ve altındadır. Evli olanların oranı %55'tir, %19'u boşanmıştır.

Katılımcıların ihraç edildiklerindeki idari/akademik unvanları ise aşağıdaki gibidir:

⁶ Evrensel (11 Kasım 2021). CHP'li Kaboğlu: OHAL Komisyonu suç işliyor, hesabını verecekler <https://www.evrensel.net/haber/447533/chpli-kaboglu-ohal-komisyonu-suc-isliyor-hesabini-verecekler> (Son erişim tarihi: 15 Kasım 2021)

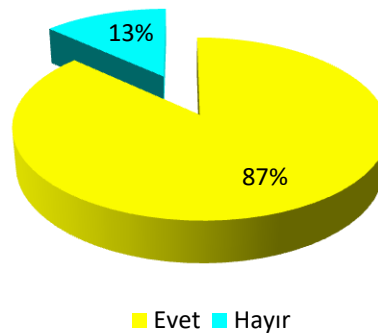
Şekil 1 Katılımcıların akademik/idari unvanları, %

Anket Katılımcılarının İş ve Gelirine İlişkin Veriler

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin (İHEB) 23. Maddesine göre herkesin çalışmaya, işini seçmeye, adil ve elverişli çalışma koşullarına ve işsizlikte korunmaya hakkı vardır. Akademisyenlerin ihraç sonrası gelir getirici bir işte çalışma oranı, 2018-2019 arasında gerçekleştirdiğimiz araştırmada⁷ saptanan %80 oranından, bu çalışmanın yapıldığı 2021 yılında %87'ye yükselmiştir⁸. Bununla birlikte hala her yedi akademisyenden biri gelir getirici işe sahip değildir (Şekil 2).

Şekil 2 İhraç edildikten sonra gelir getirici iş yapma durumu⁹

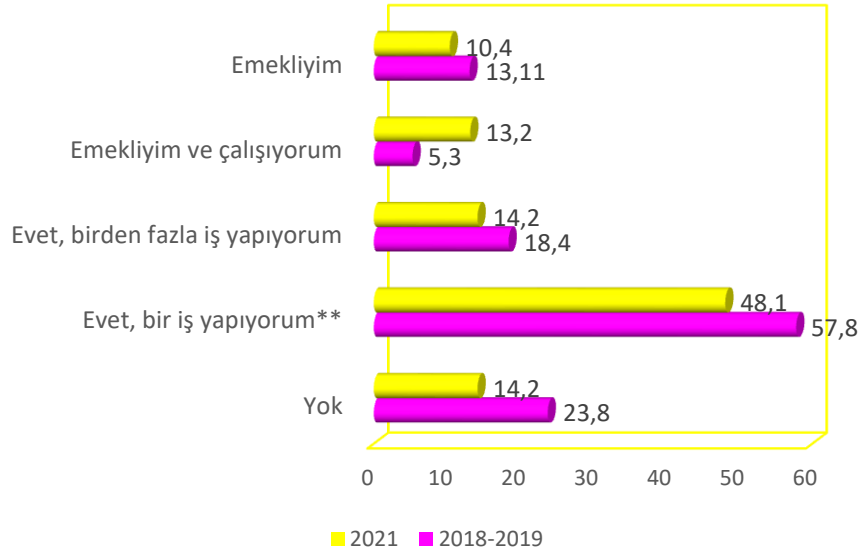
⁷ Bu rapor boyunca atıf yapılacak olan araştırma için Bkz. TİHV.(2019). Akademisyen ihraçları. Hak ihlalleri, Kayıplar ve Güçlenme Süreçleri. TİHV Yayınları 127.
<https://tihvakademi.org/wp-content/uploads/2020/02/akademisyenihraclariy.pdf> (Son erişim tarihi 15 Kasım 2021)

⁸ Bu orana emekli olup da ücretli iş yapanlar da dâhildir.

⁹ 106 katılımcı içinde hesaplanmıştır ve gelir kaynağı burs olanlar dahil edilmiştir.

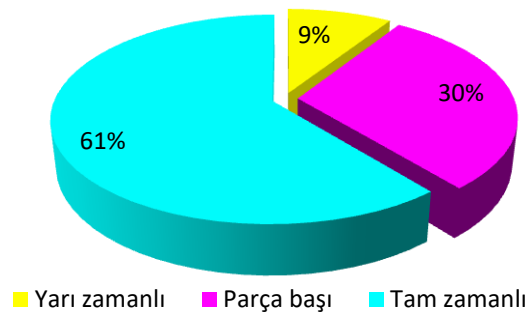
Anketin yapıldığı anda çalışmayanların oranı, emekliler dışarıda bırakıldığında, %24'den %14'e düşmüş olmasına karşın, çalışanlar arasında birden fazla iş yapanların oranı artmıştır. 2017-2018 arasında tek işte çalışanların oranı %57,8 iken bu oran 2021 sonbaharında %48,1'e düşmüş görünüyor.

Şekil 3 Şu anda gelir getirici iş yapma durumu¹⁰, %

Akademisyenler ihraç öncesi tam zamanlı ve güvenceli bir işte çalışırken, ihraç sonrasında güvenceli iş bulmak birçok nedenden ötürü güçleşmiştir. 2018-2019 arasında gerçekleştirdiğimiz ankette tam zamanlı çalışanların oranı %40,9 iken bu oran 2021'de %61'e çıkmıştır; ancak, halen %39'unun tam zamanlı bir işi yoktur.

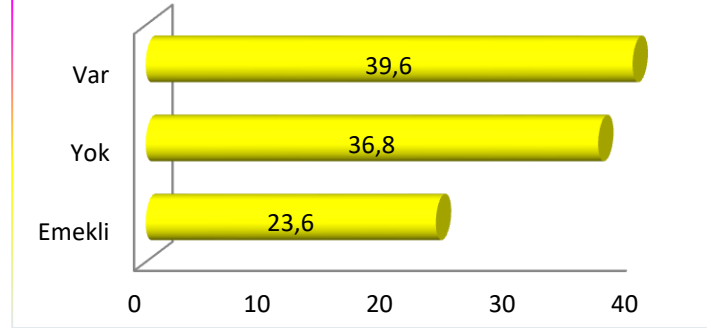
Şekil 4 İstihdam biçimi

¹⁰ 106 katılımcı içinde hesaplanmıştır ve gelir kaynağı burs olanlar dahil edilmiştir.

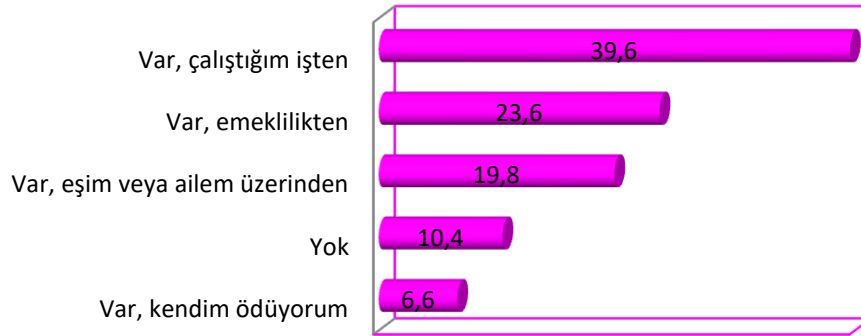
İHEB 22. Maddede sosyal güvence çalışma hakkından ayrı bir hak olarak ifade edilmiştir. Yine önceki çalışmayla karşılaştırıldığında, sosyal güvencesi olmayanların oranı %46,6'dan %36,8'e düştüğü görülmekle birlikte, bu oran Türkiye değerlerinin üzerindedir.

Şekil 5 Sosyal güvence durumu, %

Sağlık güvencesi hala çözülmemiş bir sorun olarak devam etmektedir. Her on akademisyenden birinin sağlık güvencesi hala yoktur ve sağlık sigortasını kendi ödeyenlerin oranı %6,6'dır.

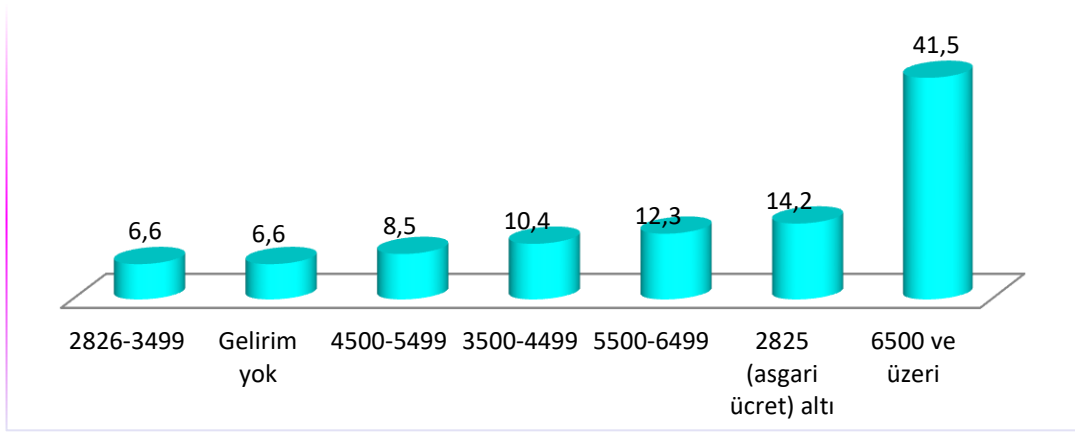
Şekil 6 Sağlık güvencesi durumu, %

Akademisyenlerin adil gelir hakları da ihlal edilmeye devam etmektedir.

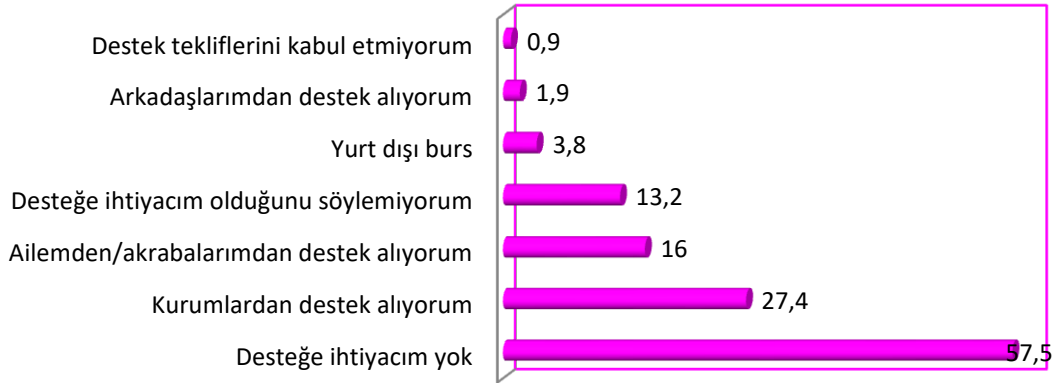
Türkiye’de akademisyenlerin gelir diliminin altında bir gelirle yaşayanların oranı %58,5’tir. %6,6’sı çalışmanın yapıldığı sırada hiçbir gelirinin olmadığını, %14,2’si ise asgari ücret altında gelire sahip olduğunu bildirmiştir.

Şekil 7 Gelir düzeyi

Gelir düşüklüğüyle bağlantılı olarak, çalışma oranlarındaki artışa rağmen anket katılımcılarının yaklaşık %45'i ekonomik destek alırken, %14'ü ise destek tekliflerini kabul etmediğini veya ihtiyacını dile getirmedikini bildirmiştir. Yani, ihracın üzerinden yıllar geçmesine karşın, ihraç edilen Barış akademisyenlerini yaklaşık %50'si ekonomik desteğe ihtiyaç duymaktadır.

Şekil 8 Ekonomik destek ihtiyacı

*Birden fazla yanıtı soru

İhraçtan bu yana istihdam oranları ve biçiminde iyileşme gözlenmekle birlikte, iş arama sürecinde yaşananlar Barış Akademisyenleri ve genel olarak ihraç edilmiş kamu personeline yönelik düşmanlık ve dışlamanın devam edip etmediğini anlamak için ipucu verebilir. Aşağıdaki şekilde görülebileceği üzere, iş arama ve bulmaya ilişkin herhangi bir sorun yaşamadığını bildirenlerin oranı sadece %20'dir. İş ve çalışmayla ilgili sorunlar yalnızca

Türkiye’de yaşayan akademisyenler için değil, aynı zamanda yurt dışında yaşayanlar için de geçerlidir¹¹. Bu anketin katılımcılarından birinin ifadesi, söz konusu sürecin zorluklarını gösterir niteliktedir: *Türkiye içinde herhangi bir iş arayamadım, atıldığımda yurtdışındaydım, geri dönemedim. İki yıl işsiz kaldıktan sonra geçici bir iş buldum*¹².

Şekil 9 İhraçtan bu yana iş bulma ile ilgili yaşanan sorunlar

*Birden fazla yanıtı soru

Akademik Çalışmalar

KHK ile ihracın önemli etkilerinden birisi de mesleki olarak kendini gerçekleştirme ve geliştirme hakkının ihlalidir. İhraç edilen akademisyenler, akademik faaliyetin temel bileşenleri olan eğitim ve araştırma olanaklarından yoksun bırakılmak istendi. Dayanışma Akademileri ve diğer girişimler ve inisiyatifler sayesinde, kısmen de olsa araştırma ve eğitim faaliyetleri gerçekleştirebilen akademisyenler oldu.

Anket katılımcıları, akademik çalışmalarıyla ilgili, çalışma koşulları ve motivasyon eksikliğine yol açan engellere ek olarak, uzmanlık alanlarının gerektirdiği olanaklara

¹¹ Yurt dışında yaşayan ihraç edilmiş Barış Akademisyenlerine ilişkin rapor için Bkz. TİHV.(2020). Barış İçin Akademisyenler: Yurt Dışında Yaşayan ve KHK ile İhraç Edilmiş Akademisyenlerin Uğradığı Hak İhlalleri. https://tihvakademi.org/wp-content/uploads/2020/11/BAK_Guncel_Durum_Raporu_Kasim_2020.pdf (Son erişim tarihi 10 Kasım 2021)

¹² Anket yanıtları tamamen anonim olarak toplandığı için bu sözlerin sahibine ilişkin herhangi bir demografik bilgi veremiyoruz.

erişimlerinin kalmaması gibi engellerle karşılaştılar. *Elimdeki çalışmalar bitti ve yayınlandı. Laboratuvar ve klinikten uzak olduğum için artık hipotezim yok.*

Tablo 1 Akademik çalışmalara ilişkin ifadeler, %

Akademik çalışmalarımı uzmanlık alanım dışındaki alan/alanlarda sürdürüyorum	12
Akademik çalışmalarım ihraç öncesine göre daha zengin/iyi	13
Çalışmalarımı daha eleştirel bir perspektifle yapabiliyorum	16
Yeni akademisyenlerle birlikte çalışma fırsatı buldum ve olumlu etkiledi	19
İstediğim halde akademik çalışma yapamıyorum	23
Akademik çalışma yapmak istemiyorum/ yapmıyorum	26
Çok az/nadiren akademik çalışma yapabiliyorum	31
Akademik çalışmalarım parçalı ve düzensiz hale geldi	49

*Birden fazla yanıtı soru

Akademik faaliyetin meslektaşlarla birlikte düşünme ve tartışmanın sosyal ve fiziki ortamını içerdiğini göz önüne almak gerekir. Katılımcılara, akademik çalışmalarının önündeki engellerin neler olduğunu sorduğumuzda verilen yanıtlar, mesleki olarak kendini geliştirme ve gerçekleştirmenin önündeki engellerin çeşitliliğini ortaya koymaktadır. “Akademik tartışma ortamına ihtiyaç duyuyorum ancak ulaşamıyorum” ve “kaynaklara (kütüphane, veri vb.) erişemiyorum” seçenekleri bu kapsamda düşünülebilir. Bu seçenekler neredeyse katılımcıların dörtte biri tarafından işaretlenmiştir.

Tablo 2 Akademik çalışma yapmanın önündeki engeller, %

Akademik çalışma yapmak için motivasyonum yok	60,4
Akademik çalışma yapmak için zamanım yok	31,1
Araştırma için fon kaynağı bulamıyorum	28,3
Kaynaklara (kütüphane, veri, vb.) erişemiyorum	24,5
Akademik tartışma ortamına ihtiyaç duyuyorum ancak ulaşamıyorum	22,6
Çalışmalarımı yurt dışında sürdürebilirim ancak gidemedim/ gidemiyorum	21,7
Akademik çalışma yapabilmek için laboratuvar, donanım vb. bulamıyorum	10,4
Çalışmalarımı yayınlayacak mecra (dergi, yayınevi, vb.) bulamıyorum	8,5

*Birden fazla yanıtı soru

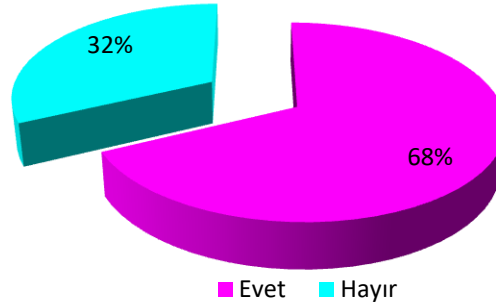
Yurt dışında yaşayan ve bir üniversiteyle bağı olan akademisyenler, bir yandan akademik çalışma yapmanın olanaklarına kavuşurken diğer yandan kısıtlamalar ve

belirsizliklerle de mücadele etmek zorunda kaldıklarını ifade etmişlerdir. Aşağıda yer alan iki ayrı akademisyenin sözleri bu zorluklara örnek olarak verilebilir.

Yurt dışında üniversitede pozisyonum geçici olduğu için bulunduğum ülkede bazı araştırma fonlarına başvuramıyorum. Çeşitli uluslararası kuruluşlara, fonlara başvurularımda, akademik çalışma yürütemediğim yıllar için kariyer kesintisi açıklamasında bulunsam da bunun etkili olduğunu düşünmüyorum.

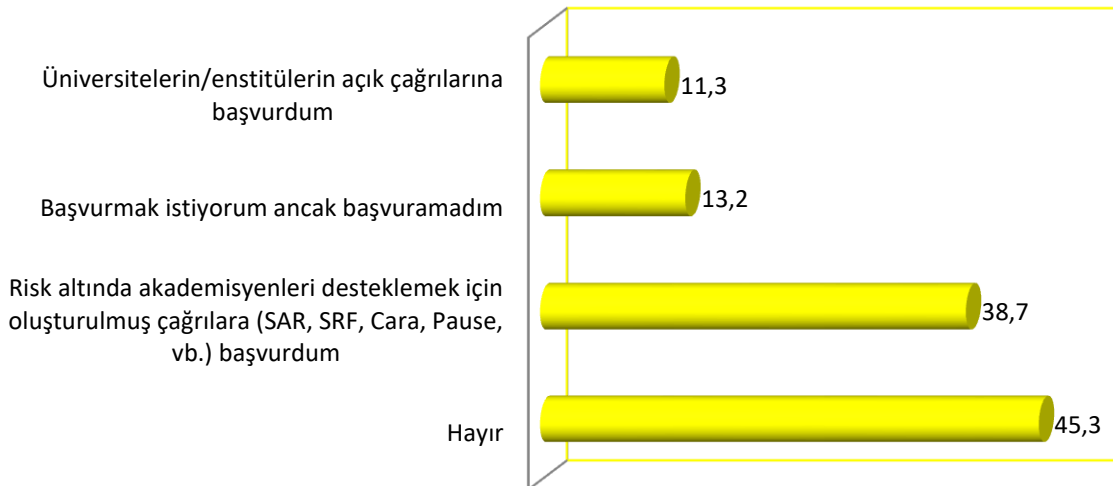
Bu burs bittikten sonra akademide kalamayacağımı düşündüğüm için, akademide geçirdiğim her günü başka bir çalışma alanına kaymayı ötelediğim ve güçleştirdiğim günler olarak düşünmekten çalışamıyorum.

Şekil 10 İhraç edildiği sırada lisansüstü eğitimini tamamlama durumu

Akademik çalışmaları devam ettirebilmek için başvuru yollarından biri de elbette yurt dışına çıkmaktır. Katılımcıların yarısından fazlasının yurt dışında mesleklerine devam etmek için çeşitli burslara başvurduğunu belirtenlerin oranı %50'dir.

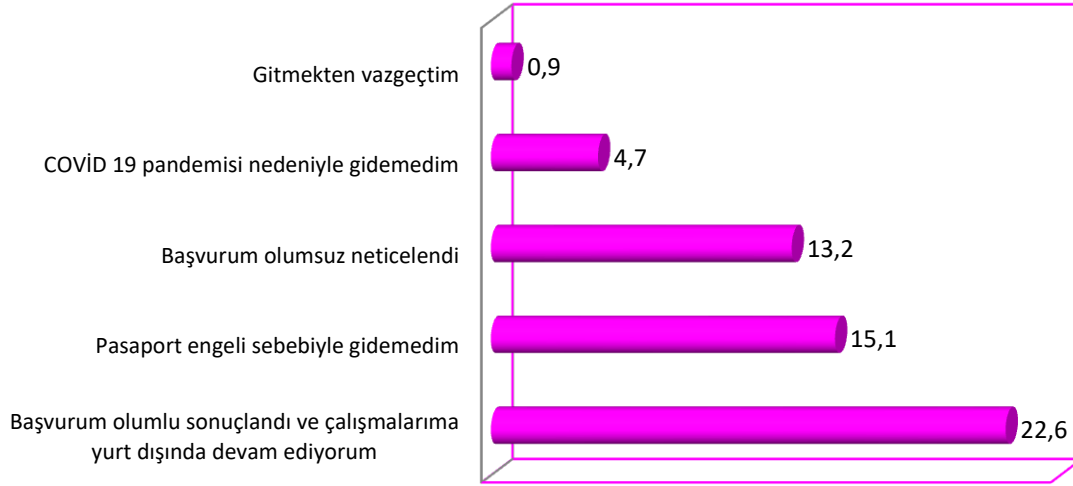
Şekil 11 Akademik çalışmaları yurt dışında sürdürmek için fon başvurusu yapma durumu, %

*Birden fazla yanıtli soru

Sadece burs başvurusunda bulunduğunu beyan edenlere yöneltilen ve burs başvurularının neticesini sorduğumuz soruya verilen yanıtlardan anlaşıldığı üzere, başvuruların %13'ü olumsuz sonuçlanırken, başvurusu olumlu sonuçlanan akademisyenlerin hepsi yurt dışına gidememiştir.

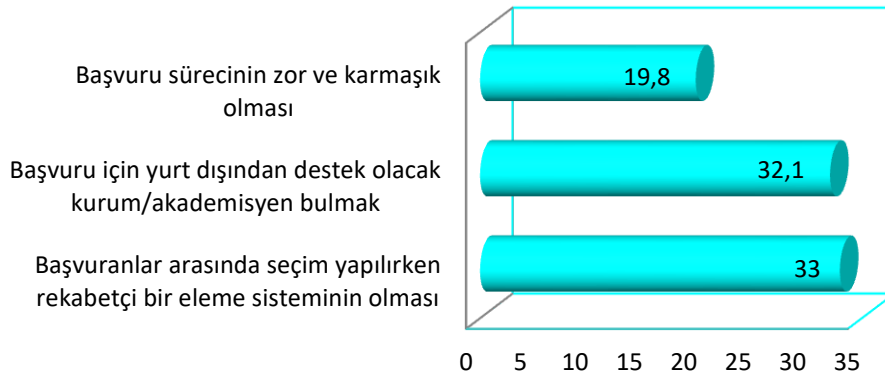
Şekil 12 Burs kazananlar arasında yurt dışına gitme durumu, %

*Birden fazla yanıtli soru

Yine sadece başvuru yapanlara, burslarla ilgili en önemli zorluğun ne olduğunu sorduk.

Şekil 13 Burs başvurularına ilişkin zorluklar, %

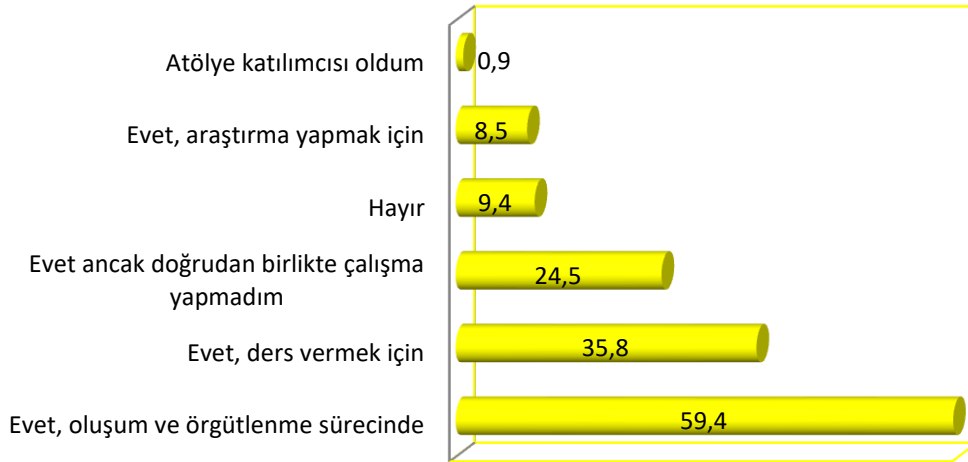
*Birden fazla yanıtli soru

Bu anketin yanıtlarından ve önceki raporlarımızdan hareketle, özellikle risk altındaki akademisyenlere destek olmak ve onların mesleklerine devam etmelerini sağlamak amacıyla

oluşturulmuş bursların, piyasalaşmış akademik kriterler ve işleyişten uzaklaşmadığı söylenebilir. Öte yandan, söz konusu burslar, akademisyenleri yaklaşık olarak üç ay ile üç yıl arasında desteklemektedir. Ancak bu süreler rekabetçi piyasa ortamında akademisyenlerin kendilerine bir pozisyon edinmesine olanak vermemektedir. Akademisyenler, çalışmalarına devam edemeyecekleri Türkiye'ye dönmek ve yurt dışında akademik çalışmalara devam edememek, en iyi ihtimalle çok kısa süreli burslarla çalışmalarına devam etmek arasında sıkışmaktadırlar.

Dayanışma Akademileri ve diğer inisiyatifler, ihraç edilen Barış Akademisyenleri için hem bir arada durmanın hem de mesleğini devam ettirme ısrarının (TİHV 2019) mecraları oldu. Katılımcıların sadece %7'si Dayanışma Akademileri veya diğer inisiyatiflerle ilişkisi olmadığını belirtirken, önemli bir bölümü oluşum sürecinden itibaren içinde yer aldığını belirtmiştir.

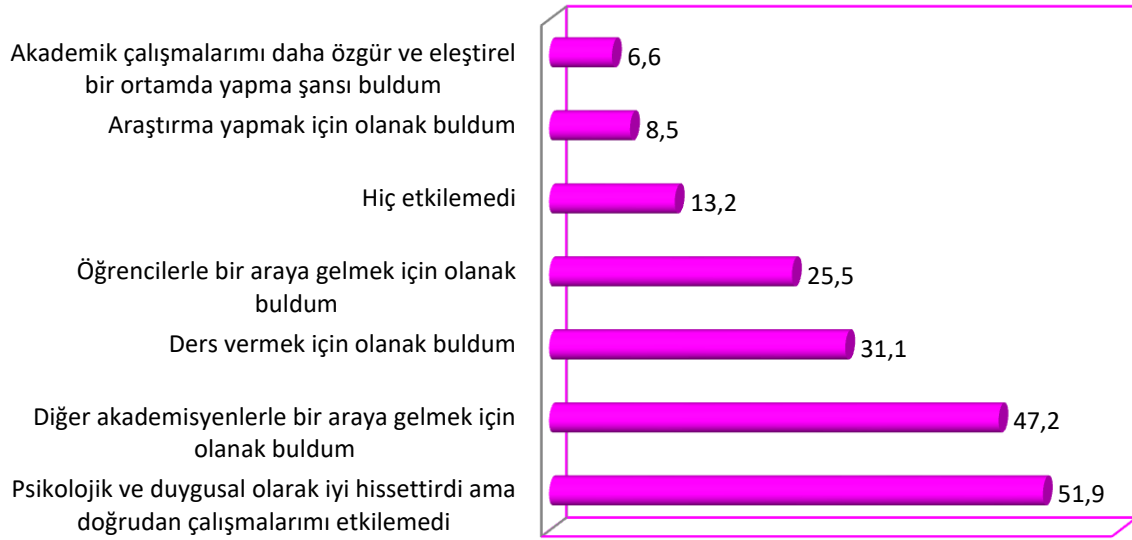
Şekil 14 Dayanışma Akademileri ve/veya ihraç edilmiş akademisyenler tarafından oluşturulan platformlarla ilişkilene, %

*Birden fazla yanıtı soru

Bu inisiyatiflerin mesleki etkileri dışında, ihracın yıkıcı zihinsel, psikolojik ve duygusal etkilerini gidermede olumlu etkisi aşağıdaki şekilde görülebilir.

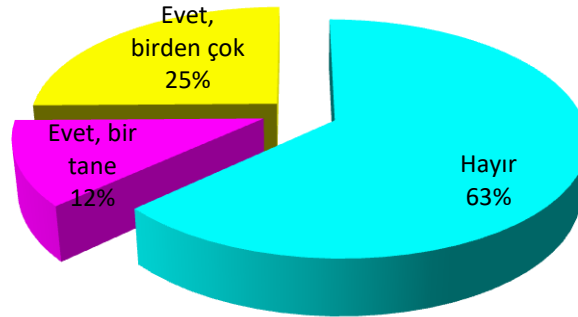
Şekil 15 Dayanışma Akademileri ve diğer platformların etkileri, %

*Birden fazla yanıtı soru

Gerek Dayanışma Akademileri gerek diğer inisiyatifler, dayanışma ve politik itirazın örgütlendiği mecralar olsa da finansal ihtiyaçların karşılanmasının zorunluluğu yadsınamaz. Bu nedenle katılımcılara proje başvurusunda bulunup bulunmadıklarını sorduk.

Şekil 16 Proje başvurusunda bulunma durumu

Başvuruda bulunanların 19'u bir sivil toplum kuruluşu veya Dayanışma Akademileri ile başvurduklarını, ikisi ise bireysel başvuru yaptığını belirtti. Proje başvurularından hiçbiri kabul edilmeyenlerin sayısı yedi iken en az biri kabul edilenlerin sayısı ise 36'dır. Bu da anket katılımcılarının üçte birinden fazlasının en az bir proje başvurusunun kabul edildiği anlamına geliyor.

Projelerde ücretli çalışan akademisyenlere en önemli problemin ne olduğunu sorduk. Buna göre projelerin, geçimi sağlamak için önemli kaynaklardan bir tanesi olmasına rağmen, projelerin sınırlı süreleri nedeniyle belirsizlik ve güvencesizliği sebep olduğu anlaşılmaktadır.

Aşağıda yer alan Şekil 19'daki yanıtlarda, belirsizliğe ek olarak istihdam kısıtlılığı ve akademik faaliyetlerin yanı sıra, belirsiz iş tanımları ve bürokratik yüklerin fazlalığı da dile getirilmiştir.

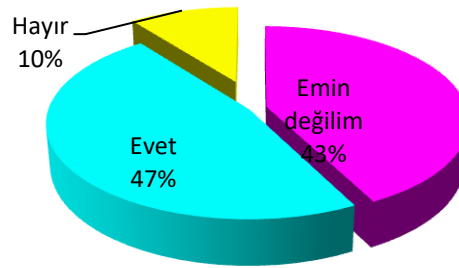
Şekil 17 Projelerle ilgili önemli problemler, Sayı

*Birden fazla yanıtı soru

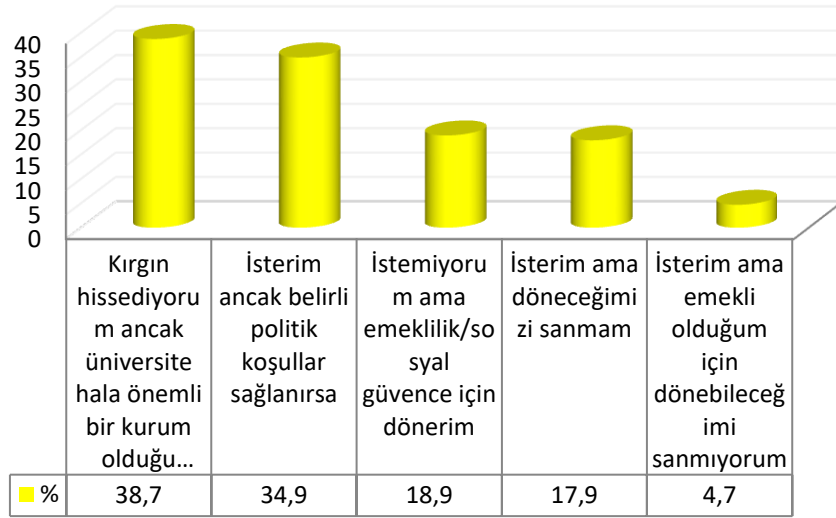
Maruz kaldıkları hak ihlallerine ve yukarıda sunulan güçlüklerle rağmen her on akademisyenden biri üniversiteye dönmek istemediğini, yaklaşık üç akademisyenden biri de emin olmadığını ifade etmiştir.

Şekil 18 Üniversiteye dönme isteği

Üniversiteye dönmekle ilgili ifadelere katılma oranları ise aşağıdaki gibidir.

Şekil 19 Üniversiteye dönmeye ilişkin ifadeler, %

*Birden fazla yanıtı soru

Üniversitedeki işlerine geri dönmek isteyen akademisyenlerin bir kısmı “döndüğümüzü göstermek için dönmek” ve “hesap sormak” ifadelerinde olduğu üzere politik bir motivasyonla üniversiteye geri dönmeyi düşünürken, haklarını geri almak ve akademik ortama ulaşmak için dönmek istediğini belirten katılımcılar da mevcuttur. Dönmek istemeyen veya emin olmadığını beyan edenlerden ise “kızgınlık”, “kırgınlık”, “yorgunluk” gibi duygulara ek olarak, başka seçenekleri olduğu takdirde üniversiteye dönmeyeceklerini ifade edenler olmuştur. Bu tablo, akademisyenlerin emekle inşa ettikleri mesleki uzmanlıkları ve kimliklerinin de silikleşmeye başlaması olarak okunabilir. Dolayısıyla, sistematik hak ihlallerinin kalıcı etkisi için hesaba katılması gereken önemli bir kayıp olarak görülmelidir.

Yukarıdaki bulguların elde edildiği online anket çalışması OHAL Komisyonunun Barış Akademisyenlerin başvurularına ilişkin ret kararlarını açıklamadan önce gerçekleştirildi. Bulgulardan hareketle, ancak ihtiyatla, akademisyenlerin iş, çalışma ve gelire ilişkin iki sene önceye nazaran daha iyi durumda olduğu söylenebilir. Buna karşın ihracın akademisyenlerin mesleklerini icra etme üzerindeki olumsuz etkilerinin yanı sıra belirsizlik hissini de devam etmesine neden olduğu görülüyor. Muhtemelen anket çalışması OHAL Komisyonu kararlarının ardından tekrarlanmış olsa bu hislerin daha yoğunlaştığı görülebilirdi.

AYM kararına istinaden Barış İçin Akademisyenlerin beraat etmesi, bir başka deyişle suçsuzluklarının ilan edilmesine karşın, yapısı ve çalışma metodolojisi bakımından sorunlu bir idari mekanizma olan OHAL Komisyonunun fiili cezalandırmayı devam ettirmesi hukuken suçtur ve kabul edilemezdir. Komisyon, idari bir mekanizma niteliği taşımasına rağmen, ülkenin en yüksek anayasal yargı organı olan Anayasa Mahkemesinin (AYM) kararlarını dikkate almayarak –tanımayarak- karar almaktadır.